

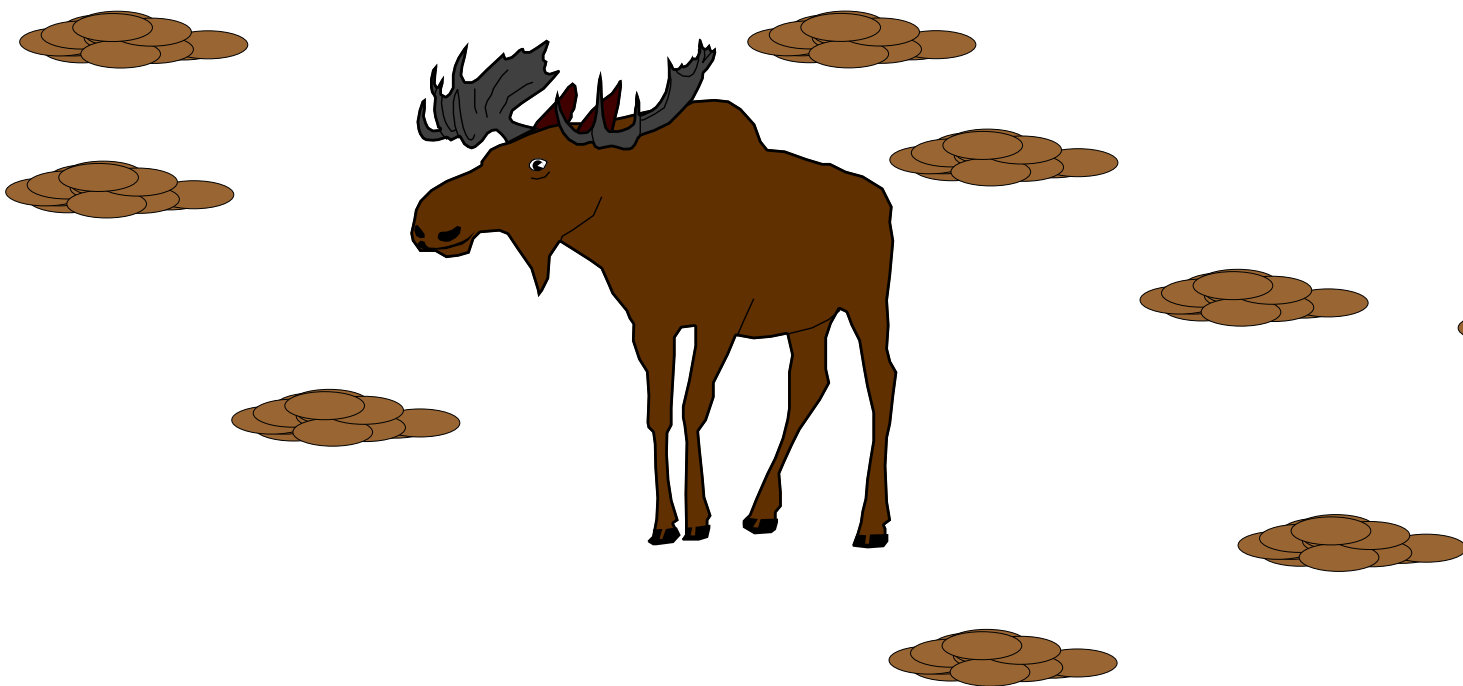
En riktig skitkväll

Tisdagen den 16 april stod Peter Moberg och undertecknad beredda att ta emot 11 föransända till informationen om hur man genomför inventering av älg- och rådjurspillning.

Vi blev överraskade. Det kom en bit över 20 deltagare. Hela styrelsen i ÄSO Visnum Visnums-Kil var också där. Kul med överraskningar åt det här hållet.

Tack och lov hade jag fått 20 kursmaterial uppkopierade av Anders Andersson så de flesta fick ett eget exemplar.

Spillningsinventering är inte så märkvärdigt. Det gäller bara att försöka vara noggrann samt att inte medvetet sträva efter att få med för mycket eller för lite spillningshögar beroende på vad man ev. vill bevisa. Man ska ju gå 100 meter och sedan räkna och sedan 100 m igen tills man längs en ruta med 1 km långa sidor har räknat inom 40 cirkelytor. Älgspillning räknas inom 100 m² och rådjur inom 10 m².

Jag höll en kort genomgång om metodiken och den medförde inga frågor. Allt var alltså klart. Men det är ju inte rymdteknologi. Lite knepigare blev det vid visningen av bilder på älgskit av olika ålder. Var de från den gångna perioden och skulle räknas med eller var det gammal skit. Men det berodde nog på bildernas kvalitet och solljuset som föll in på bildduken.

Sedan tog Peter med sig gänget ut i skogen. Här låg fokus på användningen av mätkäpp och mätlina samt åldersbedömning av älgskit. När det kom till den ädla och bortglömda konsten att stega 100 m blev det värre. Metrarnas längd skilde en hel del mellan deltagarna. GPS är alltså bra att ha med. När vi haft vår lilla tur i skogen var det dags att gå tillbaka till Kärrs gamla skola där vi startat. Där väntade Maggans goda vickning med bröd, älgfärsbiffar, stekta ägg och kakor. Det satt fint. Det är inte bara sjön som suger, det gör också skogen.

Vi tog en kort presentation av förra årets spillningsinventering och kunde konstatera att alla rutor inom hela Älgförvaltningsområdet hade blivit inventerade.

Räknar med lika gott resultat i år.

Henrik Nyström